

792

B 249

Repertoriumnummer 2015 / 1259
Datum van uitspraak 6 oktober 2015
Rolnummer 2011/AR/2252

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Brussel

Merken
Uitputting - Bewijslast -
Voorwaarden omkering bewijslast

Arrest

Brand Diego BV
v/
Aldimax BV
Algrofin BVBA

8^e kamer,
burgerlijke zaken

Aangeboden op 09 OCT. 2015
Niet te registreren D'HOOGHE K.

COVER 01-00000264057-0001-0035-01-01-1

Beneux Notken
+ date

DIAGEO BRANDS B.V., met maatschappelijke zetel te 1014 BG Amsterdam - Nederland, Molenwerf 10-12,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. Louis PUTS, advocaat te 1170 BRUSSEL, Terhulpssteenweg 177/7 en door Mr. Alexis FIERENS, advocaat te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 106;

tegen

1. ALCIMEX B.V., met maatschappelijke zetel te 3020 WINKSELE, Reikemstraat 17C,

eerste geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Lucie VAN NUFFEL loco Mr. Jacques HEYVAERT, advocaat te 9200 DENDERMONDE, Gentssteenweg 2;

2. ALGROFIN BVBA, met vennootschapszetel te 2970 SCHILDE, Turnhoutsebaan 281, ontbonden en vereffend (vereffening afgesloten op 25 april 2013);

tweede geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Geert PHILIPSEN, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 27.

3. _____ wonende te _____ handelend in zijn hoedanigheid van gewezen vereffenaar van de ontbonden en vereffende BVBA Algrofin,

verzoeker in gedinghervatting;

vertegenwoordigd door Mr. Geert PHILIPSEN, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 27.

4. _____ wonende te _____

5. _____, wonende te _____

beiden handelend in hun hoedanigheid van enige aandeelhouders in de ontbonden en vereffende BVBA Algrofin,

verzoekers in gedinghervatting,

PAGE 01-00000284057-0002-0035-01-01-4

2251

vertegenwoordigd door Mr. Geert PHILIPSEN, advocaat te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 27.

Het hoger beroep is gericht tegen een vonnis dat op 30 juni 2011 werd uitgesproken door de
rechtbank van koophandel te Brussel.

Er wordt geen akte van betekening van dit vonnis voorgelegd.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd tijdig voor Diageo Brands BV neergelegd ter griffie
van het hof op 2 september 2011. Het is regelmatig naar de vorm.

I. De bestreden beslissing

1. Bij het bestreden vonnis heeft de eerste rechter :
  - overwogen dat wat de herkomst van de goederen betreft, aan de merkhouder kan
gevraagd worden dat hij eerst bewijst dat de goederen buiten de EER op de markt
werden gebracht; dat eenmaal dit is vastgesteld, het opnieuw aan de beweerde
Inbreukmaker toekomt om de toestemming tot invoer in de EER aan te tonen;
  - overwogen dat, aangezien het bewijsrecht een nationaal geregelde materie betreft,
Diageo Brands BV zich dient te schikken naar de Belgische regels inzake
bewijslastlevering;
  - de heropening van het debat bevolen op een zitting waarop de zaak zou herpleit
worden, teneinde Diageo Brands BV toe te laten om het bewijs te leveren van de
herkomst van de litigieuze goederen.

II. De vorderingen van de partijen voor het hof

2. Diageo Brands BV verzoekt het hof om :

"Het (...) hoger beroep toelaatbaar, ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het vonnis *a quo* te vernietigen en opnieuw recht doende;

┌ PAGE 01-00000284057-0003-0035-01-01-4 ┐

- Te zeggen voor recht dat de door Alcimex NV gepleegde handelingen van aanbieden, in de handel brengen en het daartoe in voorraad houden van flessen voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV die zonder haar toestemming in de EER zijn gebracht, een inbreuk uitmaken op de Beneluxmerken met nrs. 58693 en 58699 en op het Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 van Diageo Brands BV;

- Alcimex NV het bevel op te leggen tot stopzetting van voormelde inbreukmakende handelingen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per fles voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV waarvoor de toestemming van Diageo Brands BV voor het in de EER brengen niet werd bekomen, vanaf 24 uren na de betekening van het tussen te komen arrest;

- Alcimex NV te veroordelen tot betaling aan Diageo Brands BV van een schadevergoeding ten bedrage van 9.770 EUR, onder voorbehoud van wijziging in de loop van het geding;

- Te zeggen voor recht dat de door Algrofin BVBA gepleegde handelingen van aanbieden, in de handel brengen en het daartoe in voorraad houden van flessen voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV die zonder haar toestemming in de EER zijn gebracht, een inbreuk uitmaken op de Beneluxmerken met nrs. 58693, 58698 en 58699 en op het Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 van Diageo Brands BV;

- Enerzijds Algrofin BVBA en anderzijds de heren André en Patrick DE ROY gezamenlijk en solidair, minstens de ene bij gebreke aan de andere het bevel op te leggen tot stopzetting van voormelde inbreukmakende handelingen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per fles voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV waarvoor de toestemming van Diageo Brands BV voor het in de EER brengen niet werd bekomen, vanaf 24 uren na de betekening van het tussen te komen arrest;

- Enerzijds Algrofin BVBA en anderzijds de heren _____ gezamenlijk en solidair, minstens de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot betaling aan Diageo Brands BV van een schadevergoeding ten bedrage van 12.000 EUR, onder voorbehoud van wijziging in de loop van het geding;

- De vernietiging te bevelen van alle nog resterende inbreukmakende flessen die door Alcimex NV en Algrofin BVBA werden verhandeld in de EER zonder de toestemming van Diageo Brands BV, zoals beschreven in het deskundigenrapport, op kosten van (i) Alcimex NV en (ii) Algrofin BVBA en de heren André en Patrick DE ROY in solidum tussen (i) en (ii), alsook tussen de heren _____ onderling, en te bevelen dat aan Diageo

PAGE 01-00000284057-0004-0035-01-01-4

Brands BV het bewijs van vernietiging zal worden voorgelegd, binnen een termijn van één maand na de betekening van het tussen te komen arrest;

- De publicatie te bevelen van het tussen te komen arrest in twee tijdschriften of dagbladen met nationale strekking, naar keuze van Diageo Brands BV, binnen een termijn van één maand na de betekening van dit arrest en te zeggen voor recht dat de kosten hiervan invorderbaar zijn lastens (i) Alcmex NV en (ii) Algrofin BVBA en de heren André en Patrick DE ROY op eenvoudige voorlegging van de facturen;

- (i) Alcmex NV en (ii) Algrofin BVBA en de heren ..... in solidum tussen (i) en (ii), alsook tussen de heren ..... onderling, te horen veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding voor beide aanleggen, per aanleg begroot op 2.000 EUR en van de kosten van de deskundige en de gerechtsdeurwaarder voor de procedure van het beschrijvend beslag inzake namaak;

- Het tussen te komen arrest uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement;

In ondergeschikte orde en alvorens recht te doen:

Voor zover het Hof van mening zou zijn dat het bewijs voorligt van een reëel gevaar op afscherming van de nationale markten dat aanleiding geeft tot de omkering van de bewijslast:

(Diageo Brands BV) toe te staan het bewijs voor te leggen van het feit dat de litigieuze flessen aanvankelijk door haarzelf of met haar toestemming buiten de EER in de handel werden gebracht;

Voor zover het Hof van mening zou zijn dat (Diageo Brands BV) dient te bewijzen dat zij de litigieuze goederen voor de eerste maal buiten de EER op de markt heeft gebracht, de heropening van de debatten te bevelen teneinde (haar) toe te laten dit bewijs te leveren."

3. Algrofin BVBA verzoekt het hof door middel van de conclusie die voor haar werd neergelegd op 26 april 2012 :

327

In hoofdorde :

- het hoger beroep van Diageo Brands BV indien ontvankelijk, ongegrond te verklaren;
- derhalve het bestreden vonnis te bevestigen;
- dienvolgens te zeggen voor recht dat Diageo Brands BV het bewijs dient te leveren van de herkomst van de litigieuze goederen;

In ondergeschikte orde :

- te zeggen voor recht dat de kwestieuze goederen niet door Algrofin BVBA ingevoerd werden in de EER;

In meer ondergeschikte orde :

- de vordering tot schadevergoeding van Diageo Brands BV af te wijzen, minstens het bedrag van de schadevergoeding te verminderen;

In ieder geval :

Diageo Brands BV te veroordelen in de kosten van het geding, rechtsplegingsvergoedingen inbegrepen.

4. Alcimex NV verzoekt het hof het hoger beroep onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en Diageo Brands BV te veroordelen in de kosten.

5. De heren _____ verzoeken het hof :

Akte te nemen van het gegeven dat de heren / _____ middels hun akte d.d. 15 januari 2015 het geding hervatten met betrekking tot de door hen ten belope van 30.000 euro overgenomen pecuniaire vorderingen van Diageo Brands BV, waarbij zij elk ten belope van hun aandeel van vijftig procent of 15.000 euro gehouden kunnen zijn;

Er tevens akte van te nemen dat, wat de niet-pecuniaire vorderingen van Diageo Brands BV betreft, de procedure van rechtswege wordt voortgezet door de heer _____ als vertegenwoordiger van de middels haar passieve rechtspersoonlijkheid voortbestaande Algrofin BVBA;

┌ PAGE 01-00000284057-0006-0035-01-01-4 ┐

Verder, wat de discussie ten gronde betreft :

In hoofdorde :

Het hoger beroep en de vordering van Diageo Brands BV, indien ontvankelijk, ongegrond te verklaren ;

In ondergeschikte orde :

Te zeggen voor recht dat de kwestieuze goederen niet door de Algrofin BVBA in het vrij verkeer werden gebracht in de EER;

In meer ondergeschikte orde :

De vordering tot schadevergoeding van Diageo Brands BV af te wijzen, minstens het bedrag van de schadevergoeding te verminderen;

In ieder geval :

Diageo Brands BV te veroordelen in de kosten van het geding, rechtsplegingsvergoeding inbegrepen.

III. De relevante feiten

6. Diageo Brands BV, hierna Diageo, produceert en verdeelt alcoholische dranken, zoals gedistilleerde dranken, wijn en bier. Eén van die gedistilleerde dranken is gin, die verhandeld wordt onder de volgende merken, waarvan Diageo houder is:

- het Benelux woordmerk "GORDON's", ingeschreven onder het nummer 58693 op 20 september 1971 en laatst hernieuwd op 20 september 2008, onder meer voor waren in klasse 33 (onder meer gin);
- het Gemeenschapswoordmerk "GORDON's", ingeschreven onder het nummer 1875038 op 27 september 2000, onder meer voor waren in klasse 33 (droge gin);

- het complexe Beneluxmerk zoals hieronder afgebeeld, ingeschreven onder het nummer 58698 op 21 september 1971 en laatst hernieuwd op 21 september 2008, voor waren in klasse 33 (droge gin);

- het complexe Beneluxmerk zoals hierna afgebeeld, ingeschreven onder het nummer 58699 op 20 september 1971 en laatst hernieuwd op 20 september 2009, voor waren in klasse 33 (spiritualiën en likeuren) :

7. Alcimex is een groothandelaar in alcoholische en niet-alcoholische dranken. Haar hoofdvestiging bevindt zich te 3400 Landen, Roosberg 13, waar haar magazijn is gevestigd. Daarnaast heeft Alcimex nog een vestiging te 3500 Hasselt, Maastrichterstraat 34.

Alcimex ontkent niet dat zij in het verleden verschillende keren schuldig werd bevonden aan onwettige parallelvoer van alcoholische dranken. Er werd haar bij beschikking d.d. 14 november 2002 door de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brugge, zetelend in

PAGE 01-00000284057-0008-0035-01-01-4

kort geding, het verbod opgelegd om nog flessen BACARDI BREEZER en BREEZER met de vermelding "produced in the Caribbean and bottled in South Africa" ("geproduceerd in de Caraïben en gebotteld in Zuid-Afrika") te commercialiseren. Enkele jaren later kreeg ze eenzelfde verbod opgelegd met betrekking tot 1 liter flessen verhandeld onder het merk BACARDI met het opschrift "produced by Bacardi Corporation San Juan, PR" ("geproduceerd door Bacardi Corporation San Juan PR"), gebotteld in Jacksonville, en dit bij beschikking d.d. 15 april 2005 van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Hasselt, zetelend in kort geding.

8. Algrofin is een handelaar in wijnen en sterke dranken.

9. Door Diageo werd vastgesteld dat Alcimex de volgende flessen gin, met een inhoudsmaat van 1 liter en een alcoholpercentage van 40%, te koop aanbood en verdeelde :

Volgens Diageo werd door het te koop aanbieden en verdelen van dergelijke flessen door Alcimex, inbreuk gemaakt op haar Benelux- en Gemeenschapsmerken, aangezien het flessen betrof die zonder haar toestemming in de Europese Economische Ruimte (hierna "EER") op de markt werden gebracht.

Op de flessen werd namelijk een uitsluitend Engelstalig etiket gekleefd dat specifiek ontworpen werd voor en enkel werd aangebracht op flessen die bestemd waren voor verdeling in de Verenigde Staten van Amerika. De betrokken flessen werden in de Verenigde Staten geproduceerd en verdeeld aan diverse groothandelaars, gevestigd in de Verenigde Staten, Sint-Maarten, de US Virgin Islands en Trinidad, die allemaal gelegen zijn buiten de Europese Economische Ruimte.

10. Door Diageo werd op 26 mei 2009 een verzoekschrift tot beslag inzake namaak neergelegd bij de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel.

Bij beschikking d.d. 28 mei 2009 werd Diageo gemachtigd om tot beslag inzake namaak over te gaan bij Alcimex "evenals op alle andere plaatsen in het gerechtelijk arrondissement Brussel en bij samenhang daarbuiten" en werd mevrouw Patricia Van Overbeke als deskundige aangesteld om over te gaan tot de toegelaten verrichtingen in het kader van het beslag inzake namaak.

Voormelde beschikking werd op 8 juni 2009 aan Alcimex en aan Algrofin betekend en door de deskundige werd diezelfde dag een aanvang genomen met de uitvoering ervan.

Ter gelegenheid van het beslag inzake namaak bleek dat Alcimex ook nog andere flessen gin voorzien van de merken van Diageo verkocht en onder zich hield dan deze waarvan hiervoor sprake, met name flessen van 1,125 liter met een alcoholpercentage van 37,5 %. Volgens Diageo maken ook deze flessen inbreuk op haar merkrechten, aangezien ook deze flessen zonder haar toestemming in de EER in de handel werden gebracht.

De beweerd inbreukmakende waren werden verzegeld en door de instrumenterende gerechtsdeurwaarder meegenomen.

Deskundige Van Overbeke heeft op 27 augustus 2009 haar verslag neergelegd ter griffie van de rechtbank van koophandel te Brussel.

Aangezien uit het verslag van de deskundige bleek dat de beweerd inbreukmakende flessen aan Alcimex waren geleverd door onder meer Algrofin, werden zowel Algrofin als Alcimex op 25 september 2009 door Diageo gedagvaard voor de rechtbank van koophandel te Brussel wegens inbreuk op haar merkrechten.

Er werd geen derdenverzet aangetekend tegen de beschikking d.d. 28 mei 2009.

11. Algrofin ging op 3 oktober 2012 in vereffening. De heer _____ werd aangesteld als vereffenaar.

De vereffening werd afgesloten op 25 april 2013.

PAGE 01-00000204057-0010-0035-01-01-4

Op 19 januari 2015 werd door de heren _____, destijds de enige
aandeelhouders van Algrofin, een akte van hervatting van het geding in toepassing van
artikel 815 e.v. Ger.W. neergelegd. Daarin werd door de heren _____ gesteld dat zij de
procedure in eigen naam dienen te hervatten gelet op artikel 186 W. Venn.

Op 10 februari 2015 werd voor de heren De Roy en voor de heer _____ in zijn
hoedanigheid van vereffenaar van de ontbonden vennootschap Algrofin, een conclusie
neergelegd waarin de omvang en de grondslag van de gedinghervatting werden toegelicht
(zie infra).

IV. Beoordeling

De ontvankelijkheid van het hoger beroep van Diageo

12. Volgens Alcimex en Algrofin is het hoger beroep van Diageo onontvankelijk. Diageo zou
geen (voldoende) belang hebben bij het instellen van hoger beroep tegen het bestreden
vonnis. Dit vonnis beperkt zich volgens Alcimex en Algrofin immers tot de inwilliging van de
door Diageo in ondergeschikte orde gestelde vordering die ertoe strekte haar toe te laten om
het bewijs voor te leggen dat de beweerd inbreukmakende flessen door haarzelf of met haar
toestemming voor de eerste maal buiten de EER in de handel werden gebracht en tot de
heropening van het debat. Over de overige onderdelen van de vordering van Diageo werd
geen uitspraak gedaan.

De door Algrofin en Alcimex opgeworpen exceptie is ongegrond om de volgende redenen.

Door de eerste rechter werd het volgende geoordeeld : "In de gegeven omstandigheden
worden de debatten heropend teneinde (Diageo) toe te laten om het bewijs te leveren van de
herkomst van de litigieuze goederen."

De eerste rechter heeft hiermee het standpunt van Alcimex en Algrofin met betrekking tot
de bewijslast van de uitputting van de merkenrechten van Diageo gevolgd en het standpunt
van Diageo dienaangaande afgewezen. De vordering in hoofdorde voor de eerste rechter
geformuleerd door Diageo impliceerde immers het opleggen door de eerste rechter van de
bewijslast inzake de voormelde uitputting aan Alcimex en Algrofin.

Om een belang tot het instellen van hoger beroep tegen een beslissing te kunnen rechtvaardigen, is het voor een partij noodzakelijk maar ook voldoende dat de beslissing voor haar (in enig opzicht) haar rechten benadeelt of kan benadeelen.

Diageo voert aan dat de bestreden beslissing haar rechten benadeelt, aangezien haar een bewijslast wordt opgelegd waaraan zij, om de redenen uiteengezet voor de eerste rechter, meent niet te moeten voldoen.

Gelet op hetgeen Diageo aanvoert, heeft zij een reeds verkregen en dadelijk belang om hoger beroep aan te tekenen tegen het bestreden vonnis. Dat Diageo in ondergeschikte orde, met name in de hypothese dat haar standpunt inzake de bewijslast ongegrond zou verklaard worden, aan de eerste rechter aanbod (en aan het hof aanbiedt) om het bewijs te leveren van het feit dat de litigieuze flessen aanvankelijk door haarzelf of met haar toestemming buiten de EER in de handel werden gebracht, en door de eerste rechter op dit bewijsaanbod werd ingegaan, doet daar niets aan af.

Of de beslissing van de eerste rechter inzake de bewijslast van de communautaire uitputting al dan niet terecht is en met andere woorden of de rechten van Diageo door het bestreden vonnis al dan niet daadwerkelijk benadeeld of aangetast werden, betreft de gegrondheid van het hoger beroep en van de vordering van Diageo, en zal hieronder onderzocht worden.

Het hoger beroep van Diageo is ontvankelijk.

De gegrondheid van de vordering van Diageo

Het rechtskader

13. Artikel 9.1. a) van Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk ("GMVO") en artikel 2.20.1. a van het Benelux Verdrag inzake de Intellectuele Eigendom ("BVE") geven aan de houder van een merk het uitsluitend recht ledere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, het gebruik van een teken in het economisch verkeer te verbieden dat gelijk is aan het merk en dat gebruikt wordt voor dezelfde waren of diensten als die waarvoor het merk is ingeschreven.

Artikel 9.2. b) GMVO en artikel 2.20.2. b BVIE bepalen dat met name kunnen worden verboden het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad hebben van waren onder het teken.

Krachtens artikel 9.2. c) GMVO en artikel 2.20.2 c BVIE kunnen met name worden verboden het invoeren of uitvoeren van waren onder het teken.

Artikel 13.1. GMVO bepaalt : *"Het aan het Gemeenschapsmerk verbonden recht staat de houder niet toe het gebruik daarvan te verbieden voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming in de Gemeenschap in de handel zijn gebracht"*. In dat geval zijn de rechten van de merkhouder van het Gemeenschapsmerk uitgeput ("uitputtingsbeginsel").

De "Gemeenschap" waarvan sprake in artikel 13.1. GMVO dient als de Europese Economische Ruimte begrepen te worden (artikel 65, lid 2 van de Overeenkomst betreffende de EER, gelezen in samenhang met bijlage XVII, punt 4, van deze Overeenkomst).

Artikel 2.23.3. BVIE houdt hetzelfde uitputtingsbeginsel in als artikel 13.1 GMVO, maar dan met betrekking tot de Benelux.

De artikelen 9.1. GMVO en 2.20.1. BVIE en de artikelen 13 GMVO en 2.23. BVIE zijn de omzetting van, respectievelijk, artikel 5.1. en artikel 7 van Richtlijn (EG) nr. 89/104 d.d. 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der Lid-Staten ("Merkenrichtlijn").

De artikelen 5 tot en met 7 van deze richtlijn brengen een volledige harmonisatie van de regels betreffende de aan het merk verbonden rechten tot stand en bepalen aldus welke rechten de houders van merken in de Gemeenschap genieten (HvJ, 20 november 2001, Davidoff / A&G, Levi Strauss / Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 39; HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, ro. 32).

14. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat artikel 7, lid 1 van de Merkenrichtlijn zich verzet tegen nationale bepalingen volgens welke het aan een merk verbonden recht is uitgeput voor waren die onder dit merk door de houder of met zijn toestemming buiten de EER in de handel zijn gebracht (HvJ, 16 juli 1998, Silhouette/Hartlauer, C-355/96, ro. 26; HvJ, 1 juli 1999, Sebago/GB Unic, C-173/98, ro. 13).

Door te preciseren dat het op de markt brengen buiten de EER geen uitputting meebrengt van het recht van de merkhouder om zich tegen de invoer van deze waren zonder zijn toestemming te verzetten, heeft de Uniewetgever de merkhouder dus toegestaan, de eerste verhandeling van de van het merk voorziene waren in de EER te controleren (met name om de kwaliteit ervan te verzekeren), los van het feit dat deze waren eventueel eerst buiten die zone in de handel zijn gebracht. Het eventueel in de handel brengen van de merkhouder van waren buiten de EER heeft geen enkel ultdovend effect in de zin van artikel 7, lid 1 van de Merkenrichtlijn (HvJ, 1 juli 1999, Sebago/GB Unic, C-173/98, ro. 21; HvJ, 20 november 2001, Davidoff/A&G, Levi Strauss/Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 33; HvJ, 30 november 2004, Peak Holding/Axolin-Elinor, C-16/03, ro. 36; HvJ, 18 oktober 2005, Class International / Colgate-Palmolive e.a., C-405/03, ro. 33; HvJ, 3 juni 2010, Coty Prestige / Simex, C-127/09, ro. 30).

De regel van de uitputting zoals bepaald in artikel 13.1 GMVO en artikel 2.23.3. BVIE vormt een uitzondering op het uitsluitend recht van de merkhouder dat hem onder meer toestaat, iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, te verbieden van zijn merk voorziene waren in te voeren of in de handel te brengen (HvJ, 20 november 2001, Davidoff/A&G, Levi Strauss / Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 40; HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, ro. 33) en bijgevolg een verweermiddel dat kan worden opgeworpen door een partij die door de merkhouder wordt aangesproken wegens inbreuk op deze exclusieve merkrechten (HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, ro. 35-36).

Het komt bijgevolg in beginsel toe aan de door de merkhouder wegens inbreuk op artikel 9.1. a) GMVO en/of artikel 2.20.1. a) BVIE aangesproken partij die zich op de uitputting beroept, om het bewijs te leveren dat aan de voorwaarden ervan is voldaan. Dit houdt concreet in dat de bewijslast van de omstandigheid dat de goederen door de merkhouder of met diens toestemming in de EER in het verkeer zijn gebracht, in beginsel rust op diegene die de uitputting van de rechten van de merkhouder inroept (HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, ro. 42 : (...) *een bewijsregel krachtens welke de uitputting van het merkrecht voor de door de merkhouder gedagvaarde derde een verweermiddel vormt, zodat de voorwaarden voor deze uitputting in principe moeten worden bewezen door de derde die zich erop beroept, (is) in overeenstemming (...) met het gemeenschapsrecht, met name de artikelen 5 en 7 van de richtlijn.*”).

Hetgeen voorafgaat geldt onverminderd wanneer de aangesproken partij stelt en bewijst dat zij de waren binnen de Gemeenschap heeft gekocht van een aldaar gevestigde wederverkoper.

3263

15. Het bewijs van de toestemming van de merkhouder moet door de inbreukmaker worden bewezen voor elk exemplaar van het product dat in de EER in de handel werd gebracht (HvJ, 1 juli 1999, Sebago/GB Unic, C-173/98, ro. 22).

Er is een toestemming vereist die moet worden uitgedrukt op een manier waaruit met zekerheid de wil van de merkhouder blijkt afstand te doen van zijn uitsluitend recht (HvJ, 15 oktober 2009, Makro/Diesel, C-324/08, ro. 22 en 23; HvJ, 23 april 2009, Copad / Christian Dior, C-59/08, ro. 42). Een dergelijke wil blijkt normaliter uit een uitdrukkelijke formulering van de toestemming, die weliswaar impliciet kan zijn wanneer uit elementen en omstandigheden vóór, tijdens en na het buiten de EER in de handel brengen met zekerheid blijkt dat de merkhouder afstand doet van zijn recht om zich te verzetten tegen het in de EER in de handel brengen. Een impliciete toestemming kan echter niet voortvloeien uit het enkele stilzwijgen van de merkhouder (HvJ, 20 november 2001, Davidoff / A&G, Levi Strauss / Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 46 en 55).

16. Daar waar in principe de voorwaarden voor de uitputting moeten worden bewezen door diegene die zich erop beroept (cfr. supra), kunnen de vereisten van de in de artikelen 28 EG en 30 EG (thans de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) verankerde bescherming van het vrije verkeer van goederen tot een wijziging van deze bewijsregel nopen (HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, ro. 37). Dit is het geval wanneer de gedagvaarde derde erin slaagt aan te tonen dat er een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd wanneer hij zelf moet bewijzen dat de waren door de merkhouder of met diens toestemming in de EER in de handel zijn gebracht. In dat geval moet de merkhouder aantonen dat de waren aanvankelijk door hemzelf of met zijn toestemming buiten de EER in de handel zijn gebracht. Indien dat bewijs wordt geleverd, is het dan aan de derde om aan te tonen dat de merkhouder met het daarna in de handel brengen binnen de EER heeft ingestemd (ibid., ro. 41; HvJ, 20 november 2001, Davidoff/A&G, Levi Strauss/Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 54).

Het hanteren van een systeem van exclusieve distributie kan niet zonder meer een omkering van de bewijslast inzake de uitputting met zich meebrengen. Een reëel risico van afscherming van de nationale markten moet worden aangetoond (cfr. High Court (UK), 28 juli 2010, E.W.H.C. 2010, 1973, <http://www.managingip.com/pdfs/mipweek/Honda%20David%20Silver%20case.pdf>, ro. 17-18, 21; BGH, arrest 15 maart 2012, - I ZR 52/20 (Farde 5, stuk 5 van Diageo)).

Om een omkering van de bewijslast te bewerkstelligen, dient de beweerdde Inbreukmaker op zeer concrete wijze het bewijs te leveren dat er een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd wanneer hij zelf moet bewijzen dat de waren door de merkhouder of met diens toestemming in de EER in de handel zijn gebracht. De loutere beschrijving van kenmerken van het distributiesysteem van de merkhouder, zonder hierbij aan te geven op welke manier *in concreto* een reëel risico op afscherming van de nationale markten wordt teweegbrengt, volstaat hiertoe niet.

Toepassing in concreto

17. Uit de inleidende dagvaarding blijkt dat Alcimex en Algrofin door Diageo werden gedagvaard voor de eerste rechter wegens een inbreuk op een aantal merken van deze laatste.

De inbreukvordering van Diageo is gesteund op de artikelen 2.20.1, a. BVIE en 9.1. a) GMVO.

18. Algrofin voert aan dat zij zich niet op de uitputting als verweermiddel beroept.

Het is duidelijk dat Algrofin dit louter beweert om te trachten te ontsnappen aan de bewijslast die op haar rust inzake de uitputting.

Uit het verweer dat door Algrofin in haar conclusies gevoerd wordt, blijkt immers dat zij, aangesproken door een merkhouder voor een beweerdde merkinbreuk op grond van de artikelen 2.20.1, a. BVIE en 9.1. a) GMVO, zich hiertegen verweert en aan de toepassing van deze artikelen tracht te ontsnappen door zich te beroepen op de uitputting van het exclusieve recht van de merkhouder voortvloeiend uit de artikelen 2.20.1 BVIE en 9.1 GMVO.

Wanneer Algrofin zich in het kader van de huidige procedure beroept op de uitputting van de merkrechten van Diageo, doet zij dit zodoende als verweermiddel tegen de inbreukvordering die door Diageo tegen haar werd ingesteld.

19. *Actori incumbit probatio* (of "iedere partij moet het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert") of met andere woorden de Belgische nationale bewijsregeling zoals deze voortvloeit uit artikel 870 Ger.W., vereist dat Algrofin, die zich op de uitputting als verweermiddel tegen de inbreukvordering beroept, hiervan het bewijs levert.

PAGE 01-00000264057-0016-0035-01-01-4

2265

De hypothese dat de regelgeving die voortvloeit uit de volledig geharmoniseerde artikelen 5 en 7 van de merkenrichtlijn ingevolge de toepassing van de Belgische bewijsregeling vervat in artikel 870 Ger.W., voor de merkhouders tot gevolg zou kunnen hebben dat hun bescherming per lidstaat varieert, daar waar het in de negende overweging van de considerans van de merkenrichtlijn als „fundamenteel” aangemerkte doel is om de merkhouder „in alle lidstaten dezelfde wettelijke bescherming” te verlenen, is niet aan de orde.

De Belgische nationale bewijsregeling (weze het deze voortvloeiend uit artikel 870 Ger.W. of weze het deze volgend uit het door Alcimex en Algrofin eveneens ingeroepen artikel 1315 BW) die in casu van toepassing is, spoort volledig met de artikelen 5 tot en met 7 van de merkenrichtlijn, die een volledige harmonisatie van de regels betreffende de aan het merk verbonden rechten tot stand brengen.

20. In een situatie zoals die in casu aan de orde is, rust de bewijslast ter zake van de inbreuk op de merkhouder, die zich erop beroept. Indien dit bewijs wordt geleverd, staat het vervolgens aan de vervolgte marktdeelnemer, te weten Algrofin en Alcimex, het bewijs te leveren dat de merkhouder toestemming heeft verleend om de goederen in de Gemeenschap in de handel te brengen (zie, met betrekking tot de richtlijn, arrest Hvl Davidoff en Levi Strauss, reeds aangehaald, ro. 54).

Uit hetgeen hiervoor werd overwogen blijkt meteen dat Algrofin (daarin gevolgd door Alcimex) ten onrechte aanvoert dat Diageo, overeenkomstig artikel 870 Ger.W. en artikel 1315, lid 1 B.W., moet aantonen dat de goederen initieel op de markt werden gebracht buiten de EER, dat deze vervolgens in de EER werden ingevoerd en in het verkeer gebracht (zie conclusie Algrofin p. 9), dat deze goederen uitsluitend voor de extra-communautaire markt bestemd waren (zie conclusie Algrofin, p. 11, nr. 15) en dat enkel wanneer hiervan het bewijs wordt geleverd, er sprake kan zijn van een merkinbreuk.

De bewering van Algrofin dat *“het bewijs van de extracommunautaire herkomst in casu (...) absoluut noodzakelijk is opdat er überhaupt sprake zou zijn van een merkinbreuk”* (zie conclusie Algrofin, p. 11) is in strijd met de Unierechtelijke regels en principes die hiervoor werden herhaald.

21. Ten onrechte voert Algrofin aan dat Diageo het bewijs moet leveren dat Algrofin zich schuldig heeft gemaakt aan een daad van invoer. Door artikel 9.2. b) GMVO en artikel 2.20.2. b. BVIE wordt als “gebruik” van een teken aangemerkt, het “aanbieden, in de handel

PAGE 01-00000284057-0017-0035-01-01-4

brenge(n) of daartoe in voorraad hebben van waren". De handeling van "Invoer" is slechts één van de mogelijke inbreukmakende handelingen.

22. Ten onrechte werd door de eerste rechter in ro. 16 van het bestreden vonnis gesteld dat, voor wat betreft de bewijslast, een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen de herkomst van de goederen aan de ene kant en de daaropvolgende toestemming tot invoer aan de andere kant.

Voor wat betreft de herkomst van de goederen, geldt dezelfde bewijsregeling als voor wat betreft het bestaan van de toestemming van de merkhouder.

De bewering van een reëel gevaar van afscherming van de nationale markten

23. Een omkering van de bewijslast inzake de uitputting is slechts aan de orde wanneer de toepassing van de in principe geldende bewijsregels ertoe zou leiden dat er een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd wanneer de beweerde inbreukmaker zelf moet bewijzen dat de waren door de merkhouder of met diens toestemming in de EER in de handel zijn gebracht.

Het middel dat er in casu een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd wanneer zij zelf moet bewijzen dat de waren door de merkhouder of met diens toestemming in de EER in de handel zijn gebracht, wordt door Alcimex voor het eerst ingeroepen in het kader van de beroepsprocedure. Dit middel wordt niet door Algrofin opgeworpen.

De stelling van Alcimex volgens dewelke de organisatie van een verkoopstructuur binnen de EER via exclusieve distributie volstaat om het reële gevaar waarvan sprake, aan te tonen en zodoende de bewijslast inzake de uitputting om te keren, is ongegrond (cfr. supra).

Alcimex verwijst naar een beschikking van de Europese Commissie van 13 december 1985, die een destijds verplichte notificatie betrof van een exclusieve distributie door Distillers Company PLC in 1982. Alcimex toont echter de relevantie van deze beschikking in casu niet aan.

Diageo verdeelt haar producten in Nederland via Diageo Brands B.V., in België via Diageo Belgium N.V., in Duitsland via Diageo Deutschland GmbH, enz. Alcimex bewijst geen

PAGE 01-00000264057-0016-0035-01-01-4

267

contractuele afspraken in het kader van haar distributiesysteem die het reële gevaar waarvan sprake, aantonen.

Alcimax beweert dat uit een aantal door haar verzamelde gegevens blijkt dat Diageo een actieve politiek voert die erop gericht is om nationale deelmarkten van elkaar te scheiden. Gordon's gin in groene flessen zou uitsluitend in het Verenigd Koninkrijk op de markt worden gebracht. Het Gemeenschapsmerk van Diageo dat op die groene flessen werd aangebracht zou verschillen van het Gemeenschapsmerk dat op de transparante flessen wordt gebruikt.

Diageo stelt dienaangaande terecht dat er geen bewijs wordt geleverd dat een reëel gevaar bestaat dat de nationale markten worden afgeschermd. Alcimax bewijst niet dat Diageo zich verzet tegen de invoer van de betrokken groene flessen in andere landen van de Unie dan het Verenigd Koninkrijk.

Alcimax beweert dat flessen met een inhoudsmaat van 1,125 l buiten het courante verkoopcircuit blijven en voorbehouden zijn voor de horeca. Hiervan wordt evenmin enig deugdelijk bewijs geleverd.

Hetgeen Alcimax aanvoert, zijn loutere beweringen die niet gestaafd worden (de prints van het internet die door Alcimax werden neergelegd houden geen deugdelijk bewijs in van hetgeen zij aanvoert; het betreft prints van posts die niet door de merkhouder of haar verdelers op het internet werden geplaatst, doch blijkbaar door lukrake ginliefhebbers).

Het hof besluit dat het middel van Alcimax ongegrond is en er zodoende geen gegronde reden is om af te wijken van de principes inzake de bewijsregeling voor wat betreft de uitputting.

Het is aan de wederpartij van de merkhouder, met name in casu Alcimax, om overeenkomstig artikel 13.1. GMVO en artikel 2.23.3 BVIE aan te tonen dat de waren door de merkhouder of met zijn toestemming in de EER in het verkeer werden gebracht.

Een beweerde merkinbreuk door Alcimax en Algrofin

24. De bewijslast ter zake van de inbreuk rust op de merkhouder die zich erop beroept. Indien dit bewijs wordt geleverd, staat het vervolgens aan de vervolgte marktdeelnemer,

PAGE 01-00000284057-0019-0035-01-01-4

het bewijs te leveren dat de merkhouders toestemming heeft verleend om de goederen in de Gemeenschap in de handel te brengen (HvJ, 18 oktober 2005, *Class International / Colgate-Palmolive e.a.*, C-405/03, ro. 74, met verwijzing naar HvJ, 20 november 2001, *Davidoff/A&G, Levi Strauss/Tesco en Costo*, C-414/99 tot en met C-416/99, ro. 54).

Merkinbreuk door Alcimex

25. Uit het verslag van de deskundige opgesteld naar aanleiding van het beslag inzake namaak, blijkt dat Alcimex op respectievelijk 29 januari 2007 en 13 november 2008, telkens 480 flessen gin van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% aankocht bij Algrofin (Farde III, stuk 5, p. 8 en bijlagen 3.2.1 en 3.2.2 van Diageo).

Op de betrokken flessen waren de Beneluxmerken van Diageo met nrs. 58693 en 58699, evenals haar Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 aangebracht (zie Farde III, stuk 5, bijlage 5.7 van Diageo). Dit wordt niet betwist.

Er wordt evenmin betwist dat het flessen betreft die afkomstig zijn van Diageo zelf, te weten flessen die door haar geproduceerd en van de Gordon's-merken voorzien werden. Het betrof met andere woorden "authentieke" producten.

Diageo voert aan dat het ging om flessen die niet door haar of met haar toestemming in de EER in de handel werden gebracht.

Op datum van het beslag inzake namaak had Alcimex aan diverse afnemers op het Belgisch grondgebied 108 flessen te koop aangeboden en verkocht onder opschorting van accijnzen en 732 stuks zonder opschorting van accijnzen (Farde III, stuk 5, p. 11-23 en de verwijzingen naar de bijlagen aldaar van Diageo).

Er bevond zich nog een voorraad van 134 stuks in haar magazijn. Deze werden door de gerechtsdeurwaarder verzegeld (zie Farde III, stuk 5, p. 24 en bijlagen 3.1.4 van Diageo).

Door de deskundige werd op basis van de boekhoudkundige stukken vastgesteld dat Alcimex alle voormelde flessen had aangekocht bij Algrofin (Farde III, stuk 5, p. 8 en bijlage 3.2.1 en 3.2.2 van Diageo).

Tijdens het beslag inzake namaak bij Alcimex werden tevens flessen gin van 1,125 liter met een alcoholpercentage van 37,5% aangetroffen.

PAGE 01-00000284057-0020-0035-01-01-4

Op deze flessen waren de Beneluxmerken van Diageo met nrs. 58693, 58698 en 58699 aangebracht, evenals haar Gemeenschapsmerk met nr. 1875038. Het betrof eveneens authentieke producten.

Het ging om flessen waarvan Diageo stelt dat ze niet door haar of met haar toestemming in de EER in de handel werden gebracht.

Door de deskundige werd vastgesteld dat Alcimex op 22 januari 2007, 17 stuks van deze flessen had aangekocht bij de Nederlandse onderneming Anker Dranken BV (Farde III, stuk 5, p. 26 en bijlage 3.2.3 van Diageo).

Op de datum van het beslag inzake namaak had Alcimex negen van de betrokken flessen te koop aangeboden en doorverkocht aan twee verschillende in België gevestigde ondernemingen (Farde III, stuk 5, p. 27 en bijlage 3.3.2 van Diageo). Drie van deze flessen werden volgens de zaakvoerder van Alcimex bijgehouden voor eigen consumptie (Farde III, stuk 5, p. 28 van Diageo). De resterende vijf flessen die zij in voorraad had, werden door de gerechtsdeurwaarder verzegeld en meegenomen (zie Farde III, stuk 5, p. 27 van Diageo).

26. Diageo voert aan dat de handelingen van Alcimex van aankopen, aanbieden, verkopen en in voorraad hebben in de EER van haar authentieke producten, inbreukmakende handelingen van gebruik uitmaken in de zin van artikel 9.2. b) GMVO en artikel 2.20.2. b) BVIE.

Het verweer van Alcimex dat erin bestaat te stellen dat zij zich niet heeft schuldig gemaakt aan enige merkinbreuk aangezien de flessen reeds in de EER in het verkeer waren gebracht op het ogenblik waarop zij deze aankocht, faalt naar recht. Het is niet enkel de handeling van "invoeren" waarvan onder meer sprake is in de artikelen 9.2. c) GMVO en artikel 2.20.2 c) BVIE, doch het zijn eveneens het aanbieden, in de handel brengen of daartoe in voorraad houden van waren, die een inbreukmakende daad van gebruik kunnen opleveren (HvJ, 20 november 2001, Davidoff/A&G, Levi Strauss/Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, punt 40; HvJ, 8 april 2003, Van Doren/Lifestyle, C-244/00, punt 33; HvJ, 30 november 2004, Peak Holding/Axolin-Elinor, C-16/03, punt 34).

Alcimex heeft onbetwistbaar litigieuze flessen aangekocht, verkocht en daartoe in voorraad gehad.

3270

De cumulatieve toepassingsvoorwaarden van de artikelen 2.20.1 a BVIE en 9.1. a) GMVO zijn in casu vervuld, te weten gebruik in het economisch verkeer, van een teken dat gelijk is aan het merk, voor dezelfde waren als deze waarvoor het merk werd ingeschreven, dat afbreuk doet aan één van de functies van het merk.

Dat de eerste drie voorwaarden vervuld zijn, blijkt uit hetgeen hiervoor werd uiteengezet. Dat de vierde voorwaarde vervuld is, kan niet ernstig betwist worden. Iedere handeling van een derde die de houder van een in één of meerdere lidstaten ingeschreven merk belet gebruik te maken van zijn (in de hiervoor geciteerde rechtspraak van het HvJ erkende) recht om de eerste verhandeling van dat merk voorziene producten in de EER te controleren, doet naar haar aard afbreuk aan de essentiële functie van het merk (HvJ, 16 juli 2015, Top Logistics, C-379/14, ro 48, onderlijning door het hof).

Alcimax, als de partij die de uitputting - en dus een uitzondering op het uitsluitende merkrecht van Diageo - inroept, draagt de bewijslast daarvan. Indien zij de inbreuk die haar door Diageo wordt verweten, wil weerleggen, dient zij de toestemming van Diageo te bewijzen om elk van de betrokken flessen in de EER te verhandelen. Dit geldt onverminderd in de hypothese dat zij de waren binnen de EER heeft gekocht van een aldaar gevestigde wederverkoper.

Alcimax blijft in gebreke om enig element voor te leggen waaruit de toestemming van Diageo blijkt om elk exemplaar van haar authentieke producten binnen de EER te verhandelen of in voorraad te houden.

Diageo is gerechtigd zich te verzetten tegen de verhandeling van de litigieuze flessen in de EER, aangezien zij hiervoor geen toestemming heeft verleend.

Merkinbreuk door Algrofin

27. Uit het verslag van de deskundige blijkt dat Algrofin op 22 september 2005 in totaal 1.200 flessen gin van 1 liter met een alcoholpercentage van 40%, aankocht bij de Nederlandse onderneming Wysco BV (Farde III, stuk 5, p. 9 en bijlage 4.2.1 van Diageo).

Op deze flessen waren de Beneluxmerken van Diageo met nrs. 58693 en 58699, evenals haar Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 aangebracht (zie Farde III, stuk 5, bijlage 5.7 van Diageo). Dit wordt niet betwist.

PAGE 01-00000284057-0022-0035-01-01-4

3271

Er wordt evenmin betwist dat het flessen betreft die afkomstig zijn van Diageo zelf, te weten flessen die door haar geproduceerd en van de Gordon's-merken voorzien werden. Het betrof met andere woorden "authentieke" producten.

Diageo voert aan dat het ging om flessen die niet door haar of met haar toestemming in de EER in de handel werden gebracht.

Ter gelegenheid van het beslag inzake namaak werd vastgesteld dat Algrofin 960 litigieuze flessen verkocht aan Alcimex en dat zij op 22 april 2008 nog 120 flessen te koop had aangeboden en verkocht aan een derde partij (zie Farde III, stuk 5, p. 25 en bijlage 4.4 van Diageo). Algrofin verklaarde op datum van het beslag inzake namaak nog 120 litigieuze flessen in voorraad te hebben in haar magazijn (zie Farde III, stuk 5, p. 10 en 25 en bijlage 4.1 van Diageo).

28. Diageo voert aan dat de handelingen van Algrofin van aankopen, aanbieden, verkopen en in voorraad hebben in de EER van authentieke producten, inbreukmakende handelingen van gebruik uitmaken in de zin van artikel 9.2. c) GMVO en artikel 2.20.2. c) BVIE.

Uit de voorraadjijsten en de in- en uitgaande facturen van Algrofin die als bijlage gevoegd werden bij het verslag van de deskundige (Farde III, stuk 5, bijlage 4.1, 4.2 en 4.4 van Diageo) blijkt dat Algrofin inderdaad litigieuze flessen te koop heeft aangeboden, verkocht heeft en in voorraad had.

De cumulatieve toepassingsvoorwaarden van de artikelen 2.20.1 a) BVIE en 9.1. a) GMVO zijn in casu vervuld, te weten gebruik in het economisch verkeer, van een teken dat gelijk is aan het merk, voor dezelfde waren als deze waarvoor het merk werd ingeschreven, dat afbreuk doet aan één van de functies van het merk.

Dat de eerste drie voorwaarden vervuld zijn, blijkt uit hetgeen hiervoor werd uiteengezet. Dat de vierde voorwaarde vervuld is, kan niet ernstig betwist worden. Het hof verwijst naar het hiervoor geciteerde arrest Top Logistics van het Hof van Justitie.

Alcimex blijft in gebreke om enig element voor te leggen waaruit de toestemming van Diageo blijkt om elk exemplaar van haar authentieke producten binnen de EER te verhandelen of in voorraad te houden.

472

Diageo is gerechtigd zich te verzetten tegen de verhandeling van de litigieuze flessen in de EER, aangezien zij hiervoor geen toestemming heeft verleend.

De betwisting dat de litigieuze waren zich in het vrij verkeer bevonden

29. Algrofin blijft in gebreke om te bewijzen (bijvoorbeeld via een T1 document) hetgeen zij aanvoert, met name dat de litigieuze waren de status van niet-communautaire goederen hebben, doordat zij onder een douanerechtelijke schorsingsregeling werden geplaatst, zoals de regeling extern douanevervoer of de regeling douane-entrepot.

Uit de stukken blijkt dat de noodzakelijke aanduiding van "goederen onder douaneregeling, andere dan in het vrije verkeer" op de administratieve en commerciële geleidedocumenten ontbreekt.

Het deskundig verslag opgesteld naar aanleiding van het beslag inzake namaak vermeldt louter dat de litigieuze flessen werden aangekocht en doorverkocht onder schorsing van accijnzen, waarbij de waren gepaard gingen met een Administratief Geleide Document (AGD) of een Commercieel Geleide Document (CGD).

De voormelde schorsing van accijnzen is een belastingrechtelijke aangelegenheid die geenszins dezelfde is als de douanerechtelijke schorsingsregeling die aan de goederen de status van niet-communautaire goederen verstrekt.

Goederen onder het AGD bevinden zich wel degelijk in het vrije verkeer.

AGD's hebben louter te maken met de heffing van accijnzen op de producten nadat zij in het vrij verkeer zijn gebracht. Alcoholhoudende producten (zoals de litigieuze waren) zijn immers bij de invoer ervan uit niet-EU landen, onderworpen aan accijnzen, met name Indirecte nationale belastingen die ten goede komen aan de nationale schatkist en worden geheven op het verbruik of gebruik van bepaalde producten.

30. In het reeds geciteerde arrest Top Logistics (C-379/14) d.d. 16 juli 2015 werd door het Hof van Justitie het volgende geoordeeld :

"34. Blijkens het verwijzingsarrest zijn de in de hoofdgedingen aan de orde zijnde goederen niet meer onder een douaneschorsingsregeling geplaatst. Hieruit volgt dat de rechtspraak volgens welke het plaatsten van merkgoederen onder een

PAGE 01-00000284057-0024-0035-01-01-4

douaneschorsingsregeling, zoals de regeling extern douanevervoer van de artikelen 91 en 92 van het douanewetboek of de regeling douane-entrepot als bedoeld in artikel 98 van dat wetboek, op zich het exclusieve recht van de merkhouder niet kan aantasten (zie onder meer arrest Philips en Nokia, C-446/09 en C-495/09, EU:C:2011:796, punten 55 en 56 en aldaar aangehaalde rechtspraak) niet van toepassing is in een geval als in de hoofdingingen." (Onderlijning door het hof)

Wat de accijnsschorsingsregeling betreft, werd in hetzelfde arrest geoordeeld :

"38. Op basis van lezing van dat artikel 5, lid 3, juncto het eerste lid van dat artikel moet worden vastgesteld dat handelingen van een marktdeelnemer (...), erin bestaande dat goederen in de Unie worden ingevoerd zonder toestemming van de merkhouder en onder de accijnsschorsingsregeling worden geplaatst, (...) in afwachting van het voldoen van de accijns (...), zijn aan te merken als „gebruik van een teken in het economisch verkeer [...] voor dezelfde waren [...] als die waarvoor het merk ingeschreven is" in de zin van artikel 5, lid 1, van richtlijn 89/104.

50. Gelet op bovenstaande overwegingen moet op de gestelde vragen worden geantwoord dat artikel 5 van richtlijn 89/104 aldus moet worden uitgelegd dat de houder van een in een of meerdere lidstaten ingeschreven merk zich ertegen kan verzetten dat een derde van dat merk voorziene goederen onder de accijnsschorsingsregeling laat plaatsen na ze, zonder toestemming van die houder, de EER te hebben doen binnenbrengen en in het vrije verkeer te hebben doen brengen."

Daarenboven heeft het hof reeds vastgesteld dat de litigieuze flessen door Algrofin te koop werden aangeboden en onder meer daadwerkelijk aan Alcimex werden verkocht en geleverd, hetgeen blijkt uit het deskundig verslag en noch door Algrofin, noch door Alcimex wordt betwist.

Er vond met andere woorden noodzakelijkerwijs verhandeling van de litigieuze flessen binnen de Unie plaats. In het arrest Class International, reeds geciteerd, (ro. 71) werd immers het volgende geoordeeld :

"De inbreuk waarop een beroep kan worden gedaan is hetzij het in het vrije verkeer brengen van de goederen, hetzij het te koop aanbieden of verkopen ervan dat

3274

noodzakelijkerwijs verhandeling binnen de Gemeenschap impliceert." (Onderlijning door het hof)

Het verweer van Algrofin is ongegrond.

De gevorderde maatregelen

De gevorderde stopzetting van de inbreuken

31. Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest Top Logistics d.d. 16 juli 2015 in herinnering gebracht dat het van essentieel belang is dat de houder van een in een of meerdere lidstaten ingeschreven merk de eerste verhandeling van de van dat merk voorziene goederen in de EER kan controleren (zie onder meer arresten HvJ, 20 november 2001, Davidoff/A&G, Levi Strauss/Tesco en Costo, C-414/99 tot en met C-416/99, punt 33; HvJ, 15 oktober 2009, Makro/Diesel, C-324/08, punt 32, en HvJ, 12 juli 2011, L'Oréal e.a./Ebay, C-324/09, punt 60).

Diageo beroept zich op artikel 102, 1e lid GMVO en artikel 2.20.1. a BVIE. Zij vordert de stopzetting van (of beter het verbieden van) het aanbieden, in de handel brengen en het daartoe in voorraad houden van flessen voorzien van de "Gordon's" gin merken waarvan zij houder is en die zonder haar toestemming in de EER zijn gebracht, op straffe van een dwangsom van 1.000 euro per fles waarvoor haar toestemming niet werd bekomen.

In tegenstelling tot wat Alcimex aanvoert, is dit verbod in casu niet zonder voorwerp geworden. Het gegeven dat een deel van de flessen reeds is verkocht en het resterende deel door de gerechtsdeurwaarder werd verzegeld, staat er niet aan in de weg dat een bevel tot stopzetting voor een eventuele verdere verhandeling in de toekomst kan worden opgelegd en nog een voorwerp heeft.

De gevorderde schadevergoeding

32. Voor het opleggen van andere sancties dan het verbod waarvan sprake in artikel 102, 1. GMVO, dient de rechter toepassing te maken van het nationale recht van de Lid-Staat waar de inbreukmakende handelingen hebben plaatsgevonden.

PAGE 01-00000284057-0026-0035-01-01-4

De inbreukmakende handelingen hebben in casu plaatsgevonden in België. Zodoende is het BVIE van toepassing.

33. Uit het deskundig verslag blijkt dat het totaal van de door Algrofin verhandelde en in voorraad gehouden goederen 1.200 stuks betreft van de flessen van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% en het totaal van de door Alcimex verhandelde en in voorraad gehouden goederen 17 stuks betreft van de flessen van 1,125 liter met een alcoholpercentage van 37,5% (zie Farde III, stuk 5, p. 28).

Diageo heeft voor geen enkele van deze flessen haar toestemming verleend om ze in het vrije verkeer te verhandelen in de EER.

Aan Diageo is de mogelijkheid ontnomen om de eerste verhandeling van de inbreukmakende flessen in de EER te controleren.

In het kader van de gevorderde vergoeding van haar schade, vordert Diageo een afdracht van de winst die door Alcimex en Algrofin geleden werd.

Het argument van Algrofin als zou Diageo reeds haar winst hebben genomen op de eerste verkoop van de originele goederen, is irrelevant. Ter omzetting van Richtlijn nr. 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele eigendomsrechten ("Handhavingsrichtlijn") bepaalt artikel 2.21.2. a BVIE uitdrukkelijk dat bij de begroting van de schade onder meer rekening kan worden gehouden met de onrechtmatige winst die de inbreukmaker heeft genoten, die *in casu* wordt gevormd door de winsten die Alcimes en Algrofin hebben behaald uit de onrechtmatige verzilvering van de merkrechten van Diageo, i.e. verhandeling van de authentieke flessen zonder haar toestemming.

De omstandigheid dat ter zake van parallelinvoer de inbreukmakende goederen authentieke producten betreffen, staat niet in de weg aan het toekennen van een schadevergoeding.

Artikel 2.21.1. BVIE bepaalt overigens dat de merkhouder op grond van zijn uitsluitend recht schadevergoeding kan eisen voor elke schade veroorzaakt door het gebruik van zijn merk in strijd met artikel 2.20.1. BVIE. Er is geen afwijking bepaald voor merkinbreuken op grond van parallelimport van authentieke producten.

Zoals hiervoor reeds aangehaald, doet iedere handeling van een derde die de houder van een in één of meerdere lidstaten ingeschreven merk belet gebruik te maken van zijn (in de hiervoor geciteerde rechtspraak van het HvJ erkende) recht om de eerste verhandeling van van dat merk voorziene producten in de EER te controleren, naar haar aard afbreuk aan de essentiële functie van het merk (HvJ, 16 juli 2015, Top Logistics, C-379/14, ro 48, eigen onderlijning door het hof).

Het kan niet ernstig betwist worden dat Diageo schade heeft geleden door deze afbraak aan de essentiële functie van haar merken waarop inbreuk werd gepleegd, met name aan de herkomstaanduidingsfunctie ervan.

Diageo voert aan daarnaast ook morele schade geleden te hebben, bestaande uit schade aan het Imago en de reputatie van het bedrijf en schade aan het officiële distributienetwerk. Deze worden wordt door Diageo echter niet bewezen of aannemelijk gemaakt.

34. Artikel 2.21.2 BVIE bepaalt dat kan worden teruggevallen op een forfaitair bedrag ter vergoeding van de schade die door de merkhouder werd geleden. In casu is een forfaitaire begroting *ex aequo et bono* van de door Diageo geleden schade de enige mogelijke begroting van deze schade, bij gebrek aan elementen die een exacte begroting daarvan toelaten.

Diageo vordert ter compensatie van de schade wegens de inbreukmakende handelingen in hoofde van Alcimex een vergoeding *ex aequo et bono* begroot op 10 euro per fles die door Alcimex in de EER werd verhandeld zonder dat daarvoor de toestemming van Diageo werd bekomen.

Deze vergoeding is, gelet op hetgeen overwogen werd in het vorige randnummer van dit arrest billijk, redelijk en gerechtvaardigd.

Alcimex heeft 960 flessen van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% aangekocht bij Algrofin, evenals 17 flessen van 1,125 liter met een alcoholpercentage van 37,5% bij de Nederlandse onderneming Anker Dranken BV. Diageo is bijgevolg gerechtigd op een schadevergoeding van 9.770 euro.

Diageo begroot de schade die zij heeft geleden als gevolg van de door Algrofin inbreukmakende handelingen eveneens *ex aequo et bono* op een forfaitair bedrag van 10

527

euro per fles die door Algrofin in de EER werd verhandeld zonder dat daarvoor haar toestemming werd bekomen.

Deze vergoeding is, gelet op hetgeen overwogen werd in het vorige randnummer van dit arrest billijk, redelijk en gerechtvaardigd.

Algrofin heeft 1.200 flessen van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% aangekocht bij de Nederlandse onderneming Wysco BV (zie *Farde III*, stuk 5, bijlage 4.2.1 van *Diageo*).

Diageo is zodoende gerechtigd op een schadevergoeding van 12.000 euro.

35. Naast de voormelde schadevergoeding vordert *Diageo* de veroordeling van geïntimeerden in solidum, de ene bij gebreke aan de ander, tot betaling van de kosten van de deskundige en de gerechtsdeurwaarder gemaakt in het kader van de procedure van het beslag inzake *namaak*, voor een totaal bedrag van 10.857,27 euro (*Farde III*, stuk 6 van *Diageo*).

In strijd met hetgeen *Alcimex* aanvoert, dienen deze kosten niet geëvalueerd te worden in functie van de omvang van de schade.

Considerans nr. 26 van de Handhavingsrichtlijn bepaalt dat bij de schadeloosstelling van de in het gelijk gestelde partij rekening moet worden gehouden met de kosten die door deze partij zijn gemaakt, zoals de kosten van opsporing en onderzoek. Artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn bepaalt : "De lidstaten dragen er zorg voor dat, als algemene regel, redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt, door de verliezende partij zullen worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet."

In het arrest van het Hof van Justitie d.d. 16 juli 2015 inzake *Diageo Brands v Simiramida*, C-681/13, werd door het Hof het volgende geoordeeld (ro. 77 en 78) :

"Aangaande artikel 14 van richtlijn 2004/48 heeft het Hof reeds geoordeeld dat deze bepaling beoogt het niveau van de bescherming van de intellectuele eigendom te versterken door te voorkomen dat een benadeelde partij ervan zou worden weerhouden om ter waarborging van zijn rechten een gerechtelijke procedure in te stellen (zie arrest *Realchemie Nederland*, C-406/09, EU:C:2011:668, punt 48).

PAGE 01-00000284057-0029-0035-01-01-4

Gelet op deze doelstelling alsmede de ruime en algemene bewoordingen van artikel 14 van richtlijn 2004/48, waarin wordt verwezen naar de „in het gelijk gestelde partij” en de „verliezende partij” zonder nadere verduidelijking of beperking van de aard van de procedure waarop de daarbij vastgestelde regel toepassing moet vinden, dient te worden aangenomen dat deze bepaling van toepassing is op de gerechtskosten die zijn gemaakt in elke procedure die binnen de werkingssfeer van deze richtlijn valt.”

Een procedure van beslag inzake namaak valt binnen de werkingssfeer van richtlijn 2004/48.

De billijkheid verzet er zich niet tegen dat de kosten waarvan sprake integraal ten laste van geïntimeerden zouden gelegd worden.

In strijd met hetgeen Algrofin aanvoert, worden de kosten van de deskundige en de gerechtsdeurwaarder gemaakt in het kader van het beslag inzake namaak niet vergoed door de rechtsplegingsvergoeding of door de gerechtskosten die in het kader van de procedure voor de eerste rechter of voor het hof werden gevoerd (kosten dagvaarding voor de eerste rechter, kosten verzoekschrift hoger beroep).

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de vordering van Diageo gegrond.

De gevorderde vernietiging van de inbreukmakende waren

36. Artikel 2.22.1. BVIE bepaalt dat de rechter kan bevelen om de inbreukmakende producten te verwijderen en/of terug te roepen uit het handelsverkeer of om deze te vernietigen, op kosten van de inbreukmaker.

Diageo vordert de vernietiging van de inbreukmakende waren die aanwezig waren op de datum van het beslag inzake namaak en die werden geïntimeerd in het rapport van de deskundige.

Het betreft minstens de volgende flessen :

- de 120 flessen van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% die zich op datum van het beslag inzake namaak in het magazijn van Algrofin bevonden;
- de 134 flessen van 1 liter met een alcoholpercentage van 40% die zich op datum van het beslag inzake namaak in het magazijn van Alcimex bevonden en die door de gerechtsdeurwaarder werden verzegeld;

PAGE 01-00000284057-0030-0035-01-01-4

- de 5 flessen van 1,125 liter met een alcoholpercentage van 37,5% betreft die zich op datum van het beslag inzake namaak in het magazijn van Alcimex bevonden en die door de gerechtsdeurwaarder werden verzegeld.

De vordering van Diageo is gegrond.

De kosten van de vernietiging zijn invorderbaar lastes Alcimex en Algrofin op eenvoudige voorlegging van de factuur.

De gevorderde publicatie van dit arrest

37. Alcimex is met de merkinbreuk die in haar hoofde weerhouden werd, niet aan haar proefstuk toe (cfr. het feltenrelaas met betrekking tot de eerdere veroordelingen die te haren laste werden uitgesproken).

Diageo vordert bij toepassing van artikel 2.22.7. BVIE de publicatie van het arrest in twee tijdschriften of dagbladen met nationale strekking, naar keuze van Diageo, binnen een termijn van één maand na de betekening van dit arrest, kosten ten laste van Alcimex en Algrofin, door hen te voldoen op eenvoudige voorlegging van de facturen.

Het hof oordeelt dat de gevorderde publicatiemaatregel zal bijdragen tot het herstel van de schade die door Diageo werd geleden en tevens een ontradend effect zal hebben op Alcimex om nog inbreukmakende handelingen ten laste van Diageo te stellen.

De gevorderde publicatie wordt beperkt tot de paragrafen van dit arrest waarvan melding gemaakt wordt in het dispositief ervan.

De hervatting van het geding door de heren

38. Diageo Brands vordert de hoofdelijke en solidaire veroordeling van Algrofin en van de heren zowel voor wat betreft de vorderingen om iets te laten of te doen (stakingsvordering, publicatie arrest, vernietiging van de waren, op straffe van een dwangsom), als voor wat betreft de vordering tot betaling van een geldsom (schadevergoeding, met inbegrip van de kosten van het beslag inzake namaak, kosten publicatie arrest, kosten vernietiging inbreukmakende waren).

PAGE 01-00000284057-0031-0035-01-01-4

280

Diageo Brands stelt vast dat de heren de gelden van de ontbonden en vereffende vennootschap Algrofin, die de vereffenaar (te weten de heer) verplicht was te consigneren gelet op de door Diageo Brands aanhangig gemaakte procedure, aan zichzelf hebben uitgekeerd. Zij stelt dat dit de persoonlijke aansprakelijkheid van de vereffenaar in het gedrang brengt.

39. De ontbonden en vereffende vennootschap Algrofin heeft nog slechts een passieve rechtspersoonlijkheid. Haar vereffening werd immers afgesloten.

Ten aanzien van Algrofin BVBA kan enkel nog worden vastgesteld dat zij merkinbreuken heeft gepleegd. Ten aanzien van haar kan er, gelet op de afsluiting van haar vereffening, geen stakingsbevel meer worden opgelegd.

Het hof stelt vast dat de gedinghervatting door de heren niet geldt voor de niet-pecuniaire vorderingen van Diageo. De procedure wordt wat betreft de niet pecuniaire vorderingen van rechtswege voortgezet door de heer in zijn hoedanigheid van vereffenaar van Algrofin.

De gedinghervatting door de heren betreft enkel de pecuniaire vorderingen, waarvoor elk van hen ten belope van de helft van de vordering het geding hervat.

Er werden door de heren pecuniaire vorderingen overgenomen ten belope van 30.000 euro.

De heren stellen terecht dat zij elk slechts ten belope van hun aandeel van vijftig procent of 15.000 euro kunnen gehouden zijn. Zij zijn immers maximum gehouden tot het bedrag waartoe zij zich verbonden hebben. Er bestaat tussen hen geen hoofdelijkheid. Zij hebben niet de hoedanigheid van handelaar en hebben geen daad van koophandel gesteld door zich bij de vereffening van Algrofin een batig saldo uit te keren. Er werd geen hoofdelijkheid bedongen.

Op dit ogenblik staat niet vast dat de uitkering van de gelden van de ontbonden en vereffende vennootschap Algrofin aan de heren aan Diageo schade heeft berokkend, zodat de persoonlijke aansprakelijkheid van de heer als vereffenaar (nog) niet aan de orde is.

PAGE 01-00000284057-0032-0035-01-01-4

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding

40. Diageo Brands vordert een rechtsplegingsvergoeding van 2.000 euro voor elk van beide aanleggen, zijnde in casu het basisbedrag.

Alle overige door de partijen ingeroepen feitelijke elementen, argumenten en middelen zijn niet ter zake dienend en wegen in ieder geval niet op tegen hetgeen hiervoor door het hof werd overwogen.

OM DEZE REDENEN :

HET HOF, recht doende na tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der taalen in gerechtszaken.

- Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond;
- Verklaart het verzoek tot gedinghervatting van de heren _____ en van de heer _____ in zijn hoedanigheid van vereffenaar van de ontbonden vennootschap Algrofin BVBA ontvankelijk en gegrond;
- Doet het bestreden vonnis teniet;
- Gelet op de devolutieve werking van het hoger beroep;
- Verklaart de vordering van Diageo Brands BV ontvankelijk en gegrond;
- Zegt voor recht dat de door Alcimex NV gepleegde handelingen van aanbieden, in de handel brengen en het daartoe in voorraad houden van flessen voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV die zonder haar toestemming in de EER zijn gebracht, een inbreuk uitmaken op de Beneluxmerken met nrs. 58693 en 58699 en op het Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 van Diageo Brands BV;

- Legt aan Alcimex NV het bevel op tot stopzetting van voormelde inbreukmakende handelingen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro per fles voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV waarvoor de toestemming van Diageo Brands BV voor het in de EER brengen niet werd bekomen, vanaf 24 uren na de betekening van dit arrest;
- Veroordeelt Alcimex NV tot betaling aan Diageo Brands BV van een schadevergoeding ten bedrage van 9.770 euro;
- Beveelt de vernietiging van alle nog resterende inbreukmakende flessen die door Alcimex NV werden verhandeld in de EER zonder de toestemming van Diageo Brands BV, zoals beschreven in het deskundigenrapport, op kosten van Alcimex NV en beveelt dat aan Diageo Brands BV het bewijs van vernietiging zal worden voorgelegd, binnen een termijn van één maand na de betekening van dit arrest;
- Zegt voor recht dat de door Algrofin BVBA gepleegde handelingen van aanbieden, in de handel brengen en het daartoe in voorraad houden van flessen voorzien van de "Gordon's" merken van Diageo Brands BV die zonder haar toestemming in de EER zijn gebracht, een inbreuk uitmaken op de Beneluxmerken met nrs. 58693, 58698 en 58699 en op het Gemeenschapsmerk met nr. 1875038 van Diageo Brands BV;
- Veroordeelt de heren _____ elk voor de helft, tot betaling aan Diageo Brands BV van een schadevergoeding ten bedrage van 12.000 euro;
- Beveelt de vernietiging van alle nog resterende inbreukmakende flessen die door Algrofin BVBA werden verhandeld in de EER zonder de toestemming van Diageo Brands BV, zoals beschreven in het deskundigenrapport, en zegt voor recht dat de kosten hiervan voor de helft invorderbaar zijn lastens de heer André DE ROY en voor de helft lastens de heer _____ en beveelt dat aan Diageo Brands BV het bewijs van vernietiging zal worden voorgelegd, binnen een termijn van één maand na de betekening van dit arrest;
- Beveelt de publicatie van de acht voorafgaande paragrafen van het dispositief van dit arrest, in twee tijdschriften of dagbladen met nationale strekking, naar keuze van Diageo Brands BV, binnen een termijn van één maand na de betekening van dit arrest en zegt voor recht dat de kosten hiervan voor de helft invorderbaar zijn lastens Alcimex NV, voor één vierde lastens de heer _____ en voor één vierde lastens de heer _____, op eenvoudige voorlegging van de facturen;

┌ PAGE 01-00000284057-0034-0035-01-01-4 ┐

2023

- Veroordeelt de NV Alcimex in de helft van de kosten van de procedure van beslag inzake namaak, hetzij tot betaling van een bedrag van 5.428,63 euro;
- Veroordeelt de heer _____ in één vierde van de kosten van het beslag inzake namaak, hetzij tot betaling van een bedrag van 2.714,32 euro;
- Veroordeelt de heer _____ in één vierde van de kosten van het beslag inzake namaak, hetzij tot betaling van een bedrag van 2.714,32 euro
- Veroordeelt de NV Alcimex, de heer _____ en de heer _____ elk in één derde van de kosten van de procedure voor de eerste rechter en in één derde van de kosten van de beroepsprocedure.

Stelt de kosten van de procedure voor de eerste rechter vast op 250,10 euro (dagvaardingskosten) + 2.200 euro (rechtplegingsvergoeding) aan de zijde van Diageo Brands BV en deze van de beroepsprocedure op 186 euro (verzoekschrift hoger beroep) + 2.200 euro aan de zijde van Diageo Brands BV.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 6 oktober 2015, waar aanwezig waren en zitting hielden:

Bruno LYBEER,
Catharina VAN SANTVLIET,
Els HERREGODTS,
Kaatje BATSELIJER.

Kaatje BATSELIJER

Catharina VAN SANTVLIET

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier

Els HERREGODTS

Bruno LYBEER

Eensluitend verklaarde kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie - Alg. Directie Regulering en Organisatie van de Markt

art. Bericht

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Brussel, 19-10-2015

A handwritten signature in black ink, appearing to be "E. HELPERS".

E. HELPERS
Griffier

01-000000284057